

[Stein.]

8. Februar, en Henvendelse fra Danske Dagbladets Fællesrepræsentation. I samme Møde var der indkaldt til Samraad med Justitsministeren, og der skitserede Ministeren en Række Ændringsforslag, som vi senere fik at se paa; men i dette samme Møde, altsaa den 8. ds., indkaldtes der Ændringsforslag paa et Tidspunkt, hvor man endnu ikke inden for Udvalget havde modtaget det Materiale, man havde anmodet om, hverken Strafferechtsprofessoren, Professor Krabbes Skrivelse angaaende hans Synspunkter paa forskellige Spørgsmaal eller Rigsadvokatens Skrivelse, som vi først fik at se senere. Vi havde altsaa paa dette Tidspunkt, den 8. Februar, kun foretaget en almindelig Gennemgang, og senere har der ikke været noget Møde. Det vil altsaa sige, at den grundige Behandling, der tales om i Fler-tallets Betænkning, i alt Fald ikke har fundet Sted inden for Udvalget. Og de Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet, er ikke Resultat af Udvalgsbehandlingen, men af Forhandlinger uden for Udvalget mellem de to Regeringspartier. For saa vidt er det, der her er foregaaet, en Illustration til de Betragtninger, mit Partis Ordfører angaaende Retsplejeloven fremsatte i Gaar ved Motiveringen af den Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen, som han fremsatte. Det er for saa vidt ogsaa et Vidnesbyrd om, at det Regeringsforslag, som vi oprindeligt præsenteredes for, ikke har været tilstrækkeligt forberedt, men har krævet en nøjere Overvejelse fra Ministerens Side, hvorefter Ministeren har set sig foranlediget til at foretage Ændringer, endda ret betydelige Ændringer, i sit eget Lovforslag.

Med disse Bemærkninger om selve den Behandling, Lovforslaget har været Genstand for i Udvalget, skal jeg gaa over til at knytte nogle enkelte Bemærkninger til forskellige af de Bestemmelser, der er ændret. Angaaende Dagbodssystemet, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) var ret stærkt inde paa, kan jeg i det store og hele henholde mig til det ærede Medlems Udtalelser. Der foreligger Udtalelser fra Professoren i Strafferet, som gaar imod Forslaget. Der foreligger Udtalelser fra Rigsadvokaten, som gaar imod Forslaget. Der foreligger en Række Meddelelser, bl. a. om, hvorledes Systemet har virket i Sverige, og de er ikke af en saadan Karakter, at de kan virke overbevisende paa os i Retning af det betimelige i at indføre dette System her. Jeg har selv i de allersidste Dage fra svensk Side faaet Udtalelser om Systemet,

der viser, at man staar i høj Grad tvivlende over for dets Virkninger, og at man i mange Tilfælde kommer til at staa over for Afgørelser, der er grelle, og som kun kan ændres ved Appel til en højere Ret.

Hele det Materiale, der foreligger her, og som den ærede sidste Taler var stærkt inde paa, er ikke af en saadan Karakter, at vi for vort Vedkommende har kunnet tiltræde Ministerens Forslag. Den højtærede Justitsminister har det jo saaledes, at naar han interesserer sig for et Spørgsmaal, sætter han over alle Forhindringer og vil have os andre til at følge med, men i dette Tilfælde kan vi ikke være Ministeren følgagtige. Der har ikke været tilstrækkelig Lejlighed til under Udvalgsbehandlingen at faa iværksat de Undersøgelser og Overvejelser, vi har ønsket. Vi har faaet den Besked, at selv dette Forslag, der betyder et Brud med hele den nugældende Ordning, skulde behandles saa hurtigt til Ende, at det kunde gennemføres inden for nogle Uger — og saa var der ikke mere at tale om.

I Mindretallets Betænkning gentages, hvad vi allerede var inde paa ved første Behandling, at hvis Justitsministeren havde indskrænket sig til de Bestemmelser, som taler for sig selv, og som har deres Udspring i Tiden, Bestemmelserne angaaende Spionage, Dokument-Indbrud og Racefølgelse m. m., vilde der ikke have været nogen Strid, idet man fra alle Sider vilde have kunnet slutte sig dertil. Men Ministeren er gaaet langt videre, og en hel Række af de Bestemmelser, der foreligger her, betegner et Indgreb i Ytrings- og Pressefriheden, som vi for vort Vedkommende ikke kan være med til.

Jeg skal ikke paa nogen som helst Maade benægte, at nogle af de af Ministeren stillede Ændringsforslag er Forbedringer. Den væsentligste Forbedring forekommer mig at være den til § 268 om Bagvaskelse, som gaar ud paa i Stedet for de oprindelige to Regler, en om Bagvaskelse og en om beslægtede Forbrydelser, at samle det hele inden for et fælles Begreb. Der foretages med andre Ord her en Udvidelse af selve Bagvaskelsesbegrebet, og derved kommer man ind under en langt rimeligere Ramme end efter det oprindelige Lovforslag. Men naar man ser paa de øvrige Ændringer, de Ændringer, der knytter sig til de Paragraffer, som tager Sigte paa Ytrings- og Pressefrihed, stiller jeg mig adskilligt mere tvivlende. Over for disse Ændringer har man fra Presseside fremsat stærke Indvendinger i de Henvendelser, der er rettet til Udvalget. Man har fra Danske Dag-